Bœrové a Angličane.

Román z předposlední války Transvaalské v Jižní Africe od Rile Haggard

Zaslechl v pravo výstřel z pušky kule zahvízdla mu kolem hlavy. Nová rána a nová kule zaříčela kolem. Seznal, že někdo po něm stří lí. I povstal a křičel, tak že každý mohl viděti, že to muž a ne zvíře.

O minutu později přichvátal sem jezdec. Byl to Frank Muller a podával Johnovi prostřelený klobouk.

John táže se ho pln hněvu: "K čertu co to má býti, vy střílíte do mne?"

"Můj Bože, milý příteli," znělá chladná odpověď. "Měl jsem vás za tele pakoně. Pronásledoval jsem toto zvíře a zastřelil je. Mělo při sobě tele, jež mezitím, co jsem nabíjel, musilo tudy prchnouti. Teprve když jste vyskočil, viděl jsem, že střílím do člověka a byl jsem omráčen leknutím. Díky Bohu všemohoucímu, že jsem vás neporanil!"

Chladně poslouchal jej John.

"Budu vám, pane Mullere, musiti věřiti," pravil. Bylo mi ale řečeno, že v celé této krajině není nikoho, jenž měl by lepší oko nežli vy. Je tudíž nápadno, že při vzdálenosti tří set kroků mohl jste muže stojícího na nohou a rukou považovati za tele."

"Domnívá se snad pan kapitán, že jsem jej chtěl zavraždit," pravil Muller "ačkolijsem mu ještě dnes sáno tiskl ruku?"

"Nevím, co mám mysliti," odpovídal John a hleděl Mullerovi pevně do očí, jenž zraky svoje náhodně k zemi klopil. "Tolik ovšem vím, že by mne byl váš podivuhodný omyl hnedle o život připravil. Pohleďte sem!" při t chto slovech ukazoval mu vloček vlasů, jež vyňal z prostřeleného klobouku.

"Aj, toť šla rána velmi blízko! Děkujme Bohu, že jste tak vyvázl!

"Pane, blíže rána nesměla. Doufam ve vašem vlastním prospěchu vašich sobdruhů při lovu, že se podobným způsobem již mýliti nebudete. S Bohem!"

Hezký Boer či Anglo-Boer sedě l na svém koni, hladil svůj kaštanový vous a zuřivě po líčel ne pravou anglickou silnou postavu J hnovu.

"Podivno," pravil hlasitě sám k sobě, když koně obrátil a ostýchavě dále jel, "či konečně mají přece stáří lidé pravdu, když tvrdí, že Bůh jest. Vskutku se tomu podobá," pokračoval, "neboť jak jinak bylo by možná, aby jedna koule letěla pod ním, druha aby dotekla se vlasů a žádná ho neporanila? Přece jsem tak pečlivě měřil a mezi dvaceti ranami devatenácti musil bych trefiti. E což, Bůh! Co do Boha! Náhoda jest Bohem; náhoda zmítá člověkem jako vítr suchou travou, brzy sem, brzy tam, až pak přijde smrt, oheň, jenž všecko ztráví. Však jsou lidé, kteří umí náhodu osedlati jako miádě, a dle své pevné vůle ji vedou. Já, Frank Muller, jsem jedním z nich a dosáhl jsem dosud všeho, co jsem chtěl. Chci usmrtiti tohoto Angličana— snad i toho starce Krofta a Hottentota. Nic nevědí, co přijde, já to však vím. Já pomohl podložiti v podkopu bombu a zapálím ji, jest li nesklon se před mojí vůli. Chci je všecky usmrtiti, Mooifontein do svého majetku dostati a Bessii svoji ženou učiniti. Ona bude se proti tomu braniti, avšak to mi jen její ruku osladí. Vím, že miluje tohoto červenkabátníka a já chci ji líbati přes mrtvolu jeho. Aj, zde jsou vozy! kapitána nevidím. Snad následkem rozruchu čiv odejel. Musím však s tímto bláznem mluviti. Bože, jak jsou blbí, když mluví o "vlasti" a o "prokleté anglické vládě". Sami nevědí, co je pro ně lepší. Pitomé ovce jsou to a Frank Muller jejich ovčákem! Ano, jednou budou míti Frank Mullera za svého presidenta a pak jim ukážu, co jest pán! Nenávidím těch Angličanů, ale vzdor tomu je mi milo, že jsem poloviční Angličanem, neboť z anglické matky dostal jsem rozum. Ale tito lidé— bláznil Nu budou tančiti podle mé písničky!"

"Pane," pravil Jantje k Johnovi když jeli k domovu, "pan Frank do vás střílel."

"Oškud to víš?. tázal se John.

"Já jej viděl. Hnal se za ramě ným pakoněm a po žádném teleti nemohl pátrati poněvadž tam vůbec žádného nebylo. Chtěl zrovna mířiti na postřelené zvíře. Najednou se obrátil, vás zahlédl, pokleknul, založil proti vám a střelil, nežli jsem mohl něco učiniti. Když viděl, že se vás minul, vypálil ještě jednou ánu a věru nevím, proč vás neusmrtil, neboť jest výtečným střelným střelcem a nikdy nemine se cílem."

"Dám jej vyšetřovati pro pokus vraždy," pravil John a mocně udeřil puškou o dno vozu. Takový darebák nemá běhati světem bez trestu."

Jantjé zasténal: "To by, pane, nic nepomohlo.

Byl by osvobozen, neboť já jsem jediným svědkem. Porotcové v této zemi našinci nevěří a nikdy by neodsoudili Boera, že střelil proti Angličanovi. Nikoli, pane! Měl byste si jednou na něj v poli počíhati a když by šel kolem, jej zastřeliti. Já bych to učinil, kdybych mohl."

XI

Krok rozhodný.

V následujících několika týdnech po dobrodružství Johna Niela při honbě nestalo se v Moonfonteinu nic pozorohodného. Den po dni minul v příjemné jednotvárnosti, neboť, nechť říká si kdokoli cokoli, jednotvárnost má také svůj půvab.

John se přesvědčil, že způsob života jihoafrického farmáře vyhovuje zcela jeho očekávání. Měl hojně zaměstnání, ano měl skoro příliš mnoho práce se pštrosy, koni, dobytkem. ovcemi a žní. Na nedostatek civilisovaně společnosti také nemohl si naříkati, neboť byl mužem, jenž sám mnoho četl, mohl si koupiti cokoli v Durbanu objednati a pošta každého týdne dopravila hojně časopisů. V neděli obyčejně přečítal politické články starému Kroftovi že "Saturday Review." Silas byl hluboce vzdělaným mužem jenž pro události a svět ani věkem nepozbýval zájmu. Vyznal se také ve všech událostech, ačkoli celý svůj mužný věk strávil v zemi necivilisované. Úloha, jmenovaný časopis přečítati strýci, patřil dříve Bessii, avšak Silas byl za změnu vděčen. Produch a Bessiina byl časopis onen příliš učený a důkladný a stávalo se jí často a snadno, že přehlédla právě nejzajímavější místa. Že při přečítání náklonnost starého muže k jeho mladému společníkovi jen rostla, rozumí se samo sebou. John byl zvláště pro starší osoby velice zajímavým společníkem, neboť nikdy nepociťoval únavy při prokazování ochotých služeb. Nejvíce však doporučoval se svoji vzdělaností, zkušenostmi a gentlemanstvím. Od týdne k týdnu těšil se John větší důvěře starého Krofta jež pomalu přelévál vše do jeho rukou.

"Stárnu; Niele," pravil k němu jednoho večera "Stárnu; hospodaření jest mi obtížno. Chci vám, mladý muži, něco povědětl." Položil ruku důvěrně na jeho ramena: "Nemám žádného syna a vy musíte býti mi synem, jako jest mi Bessie dcerou

John hleděl do dobrého, hezkého a dlouhými šedivými vlasy obrouben ého obličeje kmetova a do ostrých, hlubokých očí pod hustým obočím a myslil na svého starého otce, jenž dávno byl již mrtev. By tak pohnut, že mu slzy z očí kanuly.

"Ano, pane Krofte," pravil, bera ruku starcovu do své. "Tím chci vám býti dle všech svých sil."

"Děkuji, mladíku, děkuji. Nerad o těchto věcech mluvím mnoho, ale, jak pravím, stárnu a Bůh může mne každodenně povolati, abych složil mu účet; učiní -li tak, spolehnu se že se obou dívek ujmete. Žijeme v divoké zemi a nikdo neví, co stane se z jednoho dne na druhý. Častokráte jsem si přál, kdybych se statku zbavil. Než nyní jdu spát. Zda se mi právě, jako bych byl svoje dílo na tomto světě dokonal. Slabnu, Johne, věřte mi!"

Od této doby nenazýval jej jinak nežli Johnem.

O Jess slyšeli velmi málo: psala sice každého týdne a podávala podrobné zprávy o všem, co dálo se v Pretorii jakož i o svém každodenním zaměstnání; náležela však k lidem, jichž listy velmi málo obsahují o tom,co děje se v jejich nitru. Její listy by se mohly vším právem nazývrati "Pretorskými listy" jak poznamenala jednou nevrle Bessie, když tři z nich přečtla. "Jakmile odejde vám Jess s očí," pokračovala "je to tak, jako by jí pro vás nebylo více. Tím nechci tvrditi, že o ní mnoho dovědětí, když u někohe jest "dozala zamyšlené.

"Ano, jest zvláštní dívkou," pravil John vážně. Z počátku ji velmi postrádal, později méně, ny ní však ozvala se v něm nová struna A co více, poznal, že tato struna jednou při styku s ní mocně zněla; pomalu však oněměla jako struny harfy. jichž přestal se hráč rukou dotýkati. Kdyby byla ještě jeden nebo dva týdny zde vytrvala, mohl onen dojem býti trvalým.

Ale Jess odešla o Bess a zle zůstala. Tato naopak byla stále při něm a zahrnovala ho takovou pečlivostí, jakou dává žena na jevo jen k onomu muži, kterého miluje. Její krása ozařovala dům jako světelný paprsek zahradu; neboť vpravdu byla rozkošnou a čistou i dobrou též. Záliba, kterou vůči Johnovi prozrazovala, nemohla mu býti tajemnou. Nebyl mužem marnivým — spíše opakem toho — nebyl však také slepým a nutno říci, že Bessie, i když meze dívčí zdrželivosti nikdy nepřekročovala, přece nikterak se nenamáhala, aby svoji náklonnost tajila. Neprovíral jisice dech oné polobožské vášně, jež duši prohlubuje, neboť ten zřídka jest k nalezení a krátce vzato, jest zrovna tak málo žádoucím a pro obyčejné podmínky všedního života vhodným jako hojným. Ona však podle způsobu mladých dívek byla ve své lásce něžnou a věrnou. Každým způsobem byla hotova, státi se Johnovi věrnou a laskavou ženou, jakmile by ji o to požádal.

Během dnů a týdnů, ačkoli John nic nevěděl o jejích citech, bylo pro něj vážnou otázkou, aby se o ni ucházel. Není člověku dobře býti samotným, zvláště v Transvaalu. Pro něj bylo to hotovou nemožností, aby den po dni chodil kolem tolika krás a nepomýšlel, jak by to bylo dobré, kdyby svazek, který je oba již pojil, byl ještě pevnější utužen. Kdyby John byl mladým nezkušeným mužem, byl by pokušení musil dávno podlehnouti; avšak nebyl ani mladým ani nezkušeným.

Je tomu asi deset let, co si, jak se říká, prsty důkladně popálil. Vzpomínka na to jako výstraha často se v něm ozývala. Mimo to nalézal se již ve věku, ve kterém muž zrale uvažuje, nežli se oddá touze po ženění. Ve dvaceti třech létech jest většina mužů ochotna, vzíti na sebe pro hezkou tvářičku nejobtížnějšt břemena, nebezpečí a péče, avšak ve třiatřiceti letech pohlížejí na věc docela jinak. Nechť si jest pokušení sebe větší, vždy l dacos ho před ním varuje. Takový muž vidí řadu nesnází a ještě si není jist, zdali všecky nahlédá. To jsou ony černé myšlénky, které naplňují nitro sobeckých mužů k veliké škodě svatebního trhu. A John ačkoli ho to snad v očích čtenářek sníží, přece nutno to k vůli pravdě doznati, patřil mezi takové muže.

Věc měla se tak, že John, ačkoli byla Bessie tak hezkou a rozmilou, přece nebyl do ní tak vášnivě zamilován, aby střemhlav vrhl se do nebezpečí sňatku.

Asi týden po své rozmluvě se starým Kroftem bylo Johnovi nápadno že se jednání Bessie značně změnilo

Zdálo se, že vyhýbá se jeho společnosti, což velice lišilo se od zálib, s jakou jej dříve vyhledávala. Mimo to byla bledá a tvář její nesla výraz starostlivosti. Byla také popudlivá, což klidné její povaze bylo dosud zhola cizí. Když osoba, od které jsme navkli těšiti se přátelským službám, jichž vysoce jsme si vážili, najednou beze všehu důvodu a podněta se nás straní, tedy postačuje to vzbuditi pocit podivení, ano i jakousi nevoli. Mezi osobami různého pohlaví platí to pak tím více. Myšlénka, že důvod změněného chování Bessie v tom jest hledati, že jej miluje a že snad, aniž by si toho jasně byla vědoma, cítila se sklamanou, že neprojevoval k ní vřelejšího zájmu, Johnovi nenapadla. Kdyby ale byl věc blíže zkoumal, pak jedině v tom byl by mohl hledati vysvětlení obratu v chování Bessie.

Bessie byla povahou přímou, její srdce a její úmysl bylo tak průhledné, jako voda čistého skalního potoka. Zlobila se na Johna a to jevilo se v celém jejím chování.

"Bessie," řekl jednoho krásného večera, "Bessie — nyní ji totiž jinak nejmenoval — "jdu se podívati do nového sadu, chci se přesvědčiti, jak se daří mladým stromům. Přál bych si, kdybyste si vzala klobouk, až budete s kuchyňskou prací hotova" -- Bessie byla právě zaměstná na pečením koláčů -- "a šla se mnou. Mám za to, že jste dnes po celý den nebyla ani venku."

"Děkuji pěkně, kapitáne Niele, nechtím dnes žádné potřeby, abych vycházela ven."

"Proč pak ne?" tázal se.

"Ani, ani, ani nevím — ale mám příliš mnoho práce. Odejdu-li spatří mi to hloupé děvče koláče;" při čemž slovech ukázala na mladé kafirské děvče, jež právě bylo zaměstnáno zabíjením much. "Je k tomu pravdu," dodala nohou lehce dupnuvši o zemi, "potřebí andělské trpělivost, abych neobratnost této holky snesla. Včera rozbila největší mísu z našeho náčiní a prosil ane za odpuštění, dávajíc mi střepiny, abych je slepila dohromady Bílí lidé jsou prý tak chytří — my dila — že mi to nezpůsobí žádného namáhání. Běloši prý dovedli mísi udělati a nechali na ní vyrůsti květiny, proto prý musí jim býti snadno, střepy zase dohromady slepiti. Nevěděla jsem, mám-li se smáti či plakati či něco na hlavu jí vrhnouti.

"Děvče, tu se podívej," pravi John; chopiv mladou hříšnici za rameno a veda ji slavnostně před otvor pece, "nechceš-li spáliti koláče když tuto paní pryč, strčím tě do pece, až se návrátím, abys shořela s koláčem. Minulého roku jsem u tento zhůsob jedno děvče upekl v Natalu, a když vyšlo ven, bylo celé ořlé."

Bessie tuto ďábelskou hrozbu přeložila, načež děvče v celém obličeji ustrnulo a v největší oddanosti pánovi všemožnou opatrnost slibovalo. Že bude spálena, to přece nevěřila, neboť všichni domorodci v Mooifonteinu, znali již Johna dobře. Jeho hrozby bývaly daleko hroznější než li jejich provedení.

"Nuže," pravil k Bessii, "nyní jsme se dostatečně postarali o bezpečnost koláčů, a proto pojďme."

"Děkuji pěkně, kapitáne Niele," odpovídala Bessie, pohlížejíc na něj svým okouzlícím způsobem, "děkuji byla bych raději, kdybych nešla na procházku." To pravila její ústa, avšak oči její k tomu dodávaly: "Tys mne urazil a nechci míti s tebou co činiti.

"Vel ni hezky," pravil John, pak ovšem musím jíti sám," a s výrazem mučenka ve tváři bral klobouk.

Bessie hleděla otevřenými dveřmi kuchyně na světla a stíny, jež na vypínajícím se vrchu za domem tančily.

"Jest opravdu venku hezky" pravila, "jdete daleko?"

"Nikoli, jen do sadu."

"Tam však jest mnoho hadů a já je nerada vidím," namítala Bessie, aby nalezla jinou výmluvu k zůstání doma.

"Ale jen pojďte, budu s hady brzy hotov."

"Dobrá," pravila shrnujíc své rukávky, jež při pečení měla vykasané, "chci s vámi jíti, ale ne proto, že mám touhu po vycházce, nýbrž proto, že jste mne přemluvil. Opravdu nevím, co se se mnou stalo pozoruhodného rozhořleně mezi tím co jí z očí slzy vyprýštily, "zdá se mi, že již nemám ani vlastní vůle. Chci-li něco činiti a vy žádáte opak toho, musím se přispůsobiti vaší vůli; pravím vám, kapitáne, již se mi to nelíbí a při procházce nebudu dobrého rozmaru." Pro těchto slovech vznášela se kolem něho, jdouc si pro klobouk, o jím krásným způsobem, jak rozhořlené dámy častoumívají. Zanechala jej zpět v mysliénce, že ani v Evropě ani mimo Evropu nikdy nespatřil rozkošnější a zajímavější bytosti.

Byl napolo odhodlán poprositi ji za její ruku, ale snad odmítne jej; a to byla myšlénka, která se mu nikterak nechtěla líbiti. Když první mládí je pryč, pak málo mužů nalezá v tom zálibu, poskytnouti vrtošivé dámě příležitost, aby je — obrazně řečeno — nohou odkopla a snad mimo to ještě výsměchu a potupě svých přítelkyň, příbuzných a jiných cizích vydala. Nešťastnou náhodou jest většina mužů nakloněna, dokud opak toho není dokázán, považovat větší díl paní za rozmarné, povrchní a nespolehlivé. A John Niel za příčinou své malé nešťastné zkušenosti, kterou prodělal, patřil také do řady těchto bloudících mužů.

XII

Rozhodnutí.

Když opustili pům, nastoupila cesta stromořadím. Toto stromořadí kolem hlavní cesty k domu byl zvláštní pýchou Kroftovou. Ač bylo nasázeno teprvé před dvace i lety, přece dosáhly stromy při výhodném podnebí a na pannenské půdě transvaalské značné výše a pně jejich byly většinou tak tlusté, jako dubá v Evropě sto dvacet let starých. Stromořadí nebylo příliš široké a stromy byly těsně vedle sebe nasázeny; proto take jejich hnědé jako sloupy do výše se se pnou měny několik stop z dolejška a měly listů. V korunách křižily se větve a dohromady pojily tak, vořily listnatý tunel, kterým by možno hleděti na krajinu jako nějakým dalekohledem.

Touto rozkošnou chodbou kráčeli Bessie a John. Na jejím konci dali e malou pěšinou, jež vinula se skaut výšiny, na jejímž svahu stál dům. Kráčeli pak ovocnými zahradami, za nimiž rozkládal se pás červené půdy; při bouři bylo místo toto velmi nebezpečné, avšak jinak výdatnou zaštitou domu. V půdě byla totiž železná ruda a za bouře bylo viděti, jak na jejím povrchu potkává se blesk s bleskem. Na vrcholu leželo několik vzdělaných polí mezi nimi nový sad, na nějž chtěl se Johu podívati.

Ani by slovo promluvili, šli přímo ke kraji, jež obklíčeno bylo příkopem a malou, trávou porostlou hrází. Bessie posadila se na zídku a chtěla počkati, nežli si John stromy prohlédne, poněvadž bála se hadů, jichž velika rodina v sazech hnízdili.

John souhlasil s ní. Pravil, že musí sem dáti několik vepřů, aby hady vyhubili, neboť tato zvířata hady ráda požírají, aniž by jim to nějak škodilo. Po té věnoval se předstíranému úkolu své vycházky a pečlivě chodil mezi stromy. Nepotřeboval k tomu dlouhé doby.

Pokračování.

Zprávy z Čech a Moravy

□* V neděli 7. října slaveno bylo v Blešné u Hradce Králové posvícení po tři dny. Zakončení jeho však bylo velmi vzrušující. Dva sousedé kteří delší čas v nepřátelství, žili Tůma a Horák, počali se v hostinci při "sousedské" navzájem škádliti, až z toho povstala hádka. Zlostí všecek sinalý odešel Tůma domů a uchopiv na stěně visící pušku, nabil ji. Venku pak se ukryl a čekal na odpůrce svého.

Když pak se Horák již blížil a Tůma již puškou na něho namířil, jel na štěstí okolo nějaký cyklista, jenž spatřiv co se děje, upozornil Horáka na nebezpečí. Sotva že Horák uskočil, vyšla rána, která však šla mimo. Z toho opět všecek rozzuřen, skočil Horák na Tůmu a než se tento nadál, vytrhnul mu pušku z ruky a touto do něho tak nemilosrdně bušil, že pušku celou rozbil a Tůma všecek rozbit, ležel do rána a silnice a teprv za svítání kolemjdoucími byl domů odnesen. Ponevadž jeho zranění je velice těžké byl dopraven do nemocnice a Horák zatčen a k soudu do Králové Hradce dopraven.

* Ve středu dne 3. října chytaly děti umlýna Votrubova v Turnově po Jizeře plující dříví, když tu náhle jedno z dětí místo dřeva vytáhlo z Jizery v hadrech zabalenou mrtvolu novorozeného děcka. Děti učinily pokřik a tu sběhnuvšími se lidmi bylo zjištěno, že utopené dítě jest chlapeček a že po narození byl matkou odhozen. Četnictvo zahájilo v tom směru pátrání a záhy zjistilo, že nelidskou matkou jest teprve 18 letá Anna Řeháková z Turnova. Řeháková zapírala, že by vůbec byla po rodila, když však byla městským lékařem prohlédnuta, přiznala se ku všemu. Chlapečka povila v městském lesíku "Farářství" bez vší pomoci, načež ho zabalila do hadrů a do Jizery zahodila. Po té se odebrala domů a pracovala jako by se nic nestalo. Aby lidé na ni změnu nepozorovali, obalila si život hadry. Řeháková byla zatčena a dopravena do vyšetřovací vazby k. u. k. krajskému soudu do Mladé Boleslavi, kdež bude asi v příštím období pohnána před porotu.

* V středu dne 10. října o 9 hod. večerní upoutal v Pařížské ulici v Brně na sebe pozornost hezký mladík, který vykračoval si po chodníku sebevědo mě a hrdě a kouřil cigaretu. Jeho dlouhé vlasy seskupily však kolem něho hojné obecenstva, které, nejsou nikterak v rozpacích, koho před sebou má, neustále vtipkovalo. Když dav příliš vzrostl a "žerty" obecenstva nepřestávaly, zakročil strážník a odvedl krásného "jinocha" na policejní strážnici, kde se z něho vyklubala — pradlena Marie Hájková. Ačkoli milovnice mužského obleku se dušovala, že oblekla mužské šat šen z žertu, přece diktován ji nepatřený trest vězení, jejž ihned nastoupila. Potíž však se vyskytla, když otvářena byla tak jak přišla do vězeňského oddělení pro ženské, neboť chovanky jeho nechtěly ji přijmouti a hlučně proti ní protestovaly.

"AUGUST FLOWER." Jest to skutečně překvapující skutečnosti choroby jater, a žaludku. Shledal jsem u cestujících a úřadníků, kde bolest hlavy jest obyčejnou, že August Flower jest tím nejlepším lékem. On neposkozuje systém stálým jej užívaním a jest výtečný pro zakysalý žaludek. Láhvička na zkoušku zdarma u Ed Wehna. Lék ten prodává se ve všech civilisovaných zemí.

Vesnický kovář zachránil život svému synu. H H. Black, známý kovář v Grahamsville, Sullivan Co., N. Y., praví: "Náš malý synáček onemocněl krupem a návaly byl tak prudký, že jsme myslili, že dechu každou chvíli zhyne Měli jsme lékaře a používali léků, leč Chamberlain's Cough Remedy nám pomohla. Vyhnal a všechno zašlemování hrdla a plic a nyní používáváme léku dříve, než se choroba usadí. Nestává žádného nebezpečí při používání tohoto léku, poněvadž neobsahuje žádné opium, nebo jiné dětem škodlivé chemikalie. Na prodej u Ed Wehna.

Udatný cestovatel.

Jak Stanley a Livingstone shledali, že jest hůře přemáhati malarickou zimnici, horkou nemoc a jiné vražedlné nemoce mikrobické, než divoké pronárody kanibalů. Leč tisíce lidu vynašlo, že Eletric Bitters jest divotvorným lékem proti bolestem krku a hlavy, proti zmalátnělosti a únavě atd. Zkuste ji. W. A. Null z Webb, Ill., píše: "Naše dítky po více jak rok trpěly zimnicí a nastuzeninou a pouhé dvě láhve Electric Bitters je vyléčily. Pouze 50c. Lhev ve všech lékárnách.

MARLIN

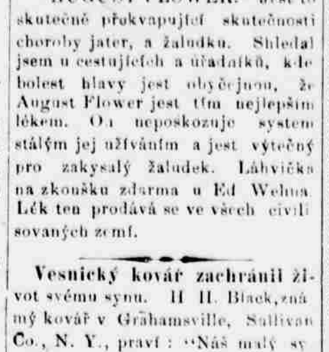

IN these days of smokeless powders and high pressures why take chances on filling your face with powder, losing your eyesight and possibly your life by using a repeater that opens on top and ejects into your face, when you can avoid the possibility by buying a MARLIN? The *Solid Top Frame* and *Side Ejecting* principle is the most important improvement made in repeating arms for many years. Complete illustrated catalog for 3 stamps.

THE MARLIN FIRE ARMS CO.
NEW HAVEN, CONN.

Trpíte hluchotou?

Každý druh **nedoslýchavosti** neb **hluchoty** lze naším novým vynálezem **vyléčiti.** Pouze hluchoněmí nejsou vyléčitelní. **Hučení** v uších **přestane okamžitě.** Popište váš případ. Prozkoumání a oznámení výsledku zdarma. Každý může se doma malými útratami vyléčiti. **Dir. Dalton's Aural Clinic, 596 LaSalle Ave., Chicago, Ill.**

Máte-li dražbu

prodejte se a najměte si

W.T. Buchanana

Z CRETE, NEB.

On má v oboru tom 26 letou zkušenost a čítá liberální ceny.

V red. t. l. bude vám podáno zpráv o prázdných jeho dnech.

FRANK W. BARTOŠ

český právník

Oznamuje, že otevřel svou právnickou kancelář nad obchodem pana Červeného a krajanům vždy správně a poctivě ve všech případnostech poslouží. Obraťte se na něho s důvěrou

B. V. KOHOUT

český právník

Úřaduje v úřadovně velké právnické kanceláři Fosově v Crete a jest zároveň residenčním jednatelem North Western Assurance Co. v Londýně

DR JOSEF ČERNÝ

český lékař

zahájil svou praksi zde a ordinuje lékárně Brt& Dvořákově. Office nad obchodem p. Červeného.

KAŽDÝ

kašel a každé nastuzení může nésti s sebou nebezpečí souchotin.

SEVERŮV

Balsam pro Plíce,

zapudí nebezpečí rychlým a úplným vyléčením kašlu i nastuzení, a jich následků.

25 a 50 ct.

SEVERŮV

Olej Sv. Gotharda

vždy osvědčený lék na neuralgické i revmatické bolesti, stuhlost' údů i bol v křížl. 50 ct.

W. K. SEVERA,
CEDAR RAPIDS, IOWA.

Kodol

Dyspepsia Cure

Digests what you eat.

It artificially digests the food and aids Nature in strengthening and reconstructing the exhausted digestive organs. It is the latest discovered digestant and tonic. No other preparation can approach it in efficiency. It instantly relieves and permanently cures Dyspepsia, Indigestion, Heartburn, Flatulence, Sour Stomach, Nausea, Sick Headache, Gastralgia, Cramps and all other results of imperfect digestion. Price 50c. and $1. Large size contains 2½ times small size. Book all about dyspepsia mailed free. Prepared by E. C. DeWITT & CO., Chicago

Slovo

k těm, jež trpí chronickými dlouho trvajícími nemocmi

Upozorňujeme naše čtenáře na dr. Badger v Toledo, Ohio, jehož oznámenku přinášeli jsme v posledních létech v tomto tisté. Tento lékař má tu nejširší praxi lékařskou ve Spoj. Státech, jednu z nejkrásnějších lékařských sfér na světě zaměstnávaje celý sbor těch nejlepších lékařů co svých asistentů, an mu nemožno ku všem případům osobně dohlednouti.

On sám připravuje léky pro každou osobu a každý případ. Jeho laboratoř zásobena jest všemi léčivými bylinami, jaké věda dosud objevila. A z nich připravuje léky nemocným. Žádný lék nejde z jeho ústavu, jež nám samým není připraven. Léky jeho jsou tolíko jemu znány a užívaním jich tisíce nemocných děkuje dnes svůj život, jsouce již opuštěni ode všech lékařů přívětivých i nemocničních. Dr. Badger čelí pouze zastaralé nemoce chronické. Nevyléčitelné choroby nelečí. On jest lékař v každém ohledu počestný a nikdy ještě nepřijal pacienta shledav, že jest schopné léčen domácím lékařem. On hodlá pomoci hlavně těm, jimž lékaři pomoci nedovedou. Ti nechť mu dopíší a uvidí mu svou chorobu. Čtěte pozorně jeho oháňky na jiném místě a shledáte, že na tisíce nemocných vyléčil a osvědčení, jež v tisících chová ve své úřadovně budou poslány vytisknuté na požádání. Kdo jste nemocen chorobou chronickou dopište mu a bude vám bezplatně poradeno.

Dr. L. A. Badger
Toledo, Ohio.

Uroda mluví.

Přijedte a prohlédněte si úrodu obilí travin, zelenin a ovoce v zakládajícího se

české osadě

v okresu Polk, Mo.

Naprosto zdravé podnebí, úrodná půda, dobré trhy, sdostatek dříví a vody. Pozemky všeho druhu od 1½ do 10 mil od dráhy a okresního města, od $5 do $30 akr. Snížené jízdné na drahách. Píšte, jaký pozemek si přejete. Bližší obratem pošty sdělí

J. Em. KROUPA
Bolivar, Polk Co., Mo.

50 YEARS' EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARKS
DESIGNS
COPYRIGHTS &c.

Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. Handbook on Patents sent free. Oldest agency for securing patents. Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, $3 a year; four months, $1. Sold by all newsdealers.

MUNN & Co. 361 Broadway, New York
Branch Office, 625 F St., Washington, D. C.

PATENTS GUARANTEED

Our fee returned if we fail. Any one sending sketch and description of any invention will promptly receive our opinion free concerning the patentability of same. "How to Obtain a Patent" sent upon request. Patents secured through us advertised for sale at our expense. Patents taken out through us receive *special notice*, without charge, in THE PATENT RECORD, an illustrated and widely circulated journal, consulted by Manufacturers and Investors. Send for sample copy FREE. Address,

VICTOR J. EVANS & CO.
(*Patent Attorneys,*)
Evans Building, WASHINGTON, D. C.